

इति एवं विष्णुपद्यांगगायां प्रायोपवेशं प्रतिव्यवच्छिद्य निश्चित्य पांडवेय इति तत्कुलौचित्यं दर्शयति नास्त्यन्यस्मिन्भावो यस्य सः कुतः मुनिव्रतः उ
पशांतः तत्कुतः मुक्तः समस्तसंगो येन सः ॥ ७ ॥ तत्र तदा तद्दर्शनार्थं मुनय उपागताः ननु तीर्थस्नानार्थम् कृतार्थत्वात् ननु तादृशानामपि तीर्थयात्रादृ
श्यते तत्राह प्रायेणेति तीर्थयात्राव्याजैः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अरुणादयः कांडर्षित्वविशेषेण पृथक् निर्दिष्टाः नानाया न्यार्षेयाणि ऋषीणां गोत्रा
णितेषु प्रवरान् श्रेष्ठान् शिरसाभुवं स्पृष्ट्वा वंदे ॥ ११ ॥ विज्ञापनार्थं पुनः कृतप्रणामः विविक्तं शुद्धं चेतो यस्य अभिगृहीतौ संयोजितौ पाणी येन सः
स्वचिकीर्षितं प्रायोपवेशनादियुक्तमयुक्तं वेति विज्ञापयामास ॥ १२ ॥ अनुमोदनेनानुग्रहमालक्ष्यात्मानं श्लाघते अहो इति नृपाणां मध्ये महत्त

इति व्यवच्छिद्य स पांडवेयः प्रायोपवेशं प्रति विष्णुपद्याम् ॥ दध्यौ मुकुंदांघ्रि मनन्यभावो मुनिव्रतो मुक्तसमस्त
संगः ॥ ७ ॥ तत्रोपजग्मुर्भुवनं पुनानामहानुभावामुनयः सशिष्याः ॥ प्रायेण तीर्थाभिगमापदेशैः स्वयं हि तीर्था
निपुनं तिसंतः ॥ ८ ॥ अत्रिर्वसिष्ठश्च यवनः शरद्धानरिष्टनेमिर्भृगुरंगिराश्च ॥ पराशरोगाधिसुतोऽथ राम उतथ्य
इंद्रप्रमदे ध्रुवाहौ ॥ ९ ॥ मेधातिथिर्देवल आर्षिषेणो भारद्वाजो गौतमः पिप्पलादः ॥ मैत्रेय और्वः कवषः कुंभ
योनिर्द्वैपायनो भगवान् नारदश्च ॥ १० ॥ अन्ये च देवर्षि ब्रह्मर्षि वर्यारजर्षि वर्यारुणादयश्च ॥ नानार्षेयप्र
वरान्समेतानभ्यर्च्य राजा शिरसा वंदे ॥ ११ ॥ सुखोपविष्टेष्वथ तेषु भूयः कृतप्रणामः स्वचिकीर्षितं यत् ॥ वि
ज्ञापयामास विविक्तचेता उपस्थितो ग्रेभिर्गृहीतपाणिः ॥ १२ ॥ राजोवाच अहो वयं धन्यतमानृपाणां
महत्तमानुग्रहणीयशीलाः ॥ राज्ञां कुलं ब्राह्मणपादशौचादूराद्विस्तृष्टं वत गर्ह्यकर्म ॥ १३ ॥ तस्यैव मेघस्य पराव
रेशो व्यासक्तचित्तस्य गृहेष्वभीक्षणम् ॥ निर्वेदमूलो द्विजशापरूपो यत्र प्रसक्तो भयमाश्रुयते ॥ १४ ॥

मैरनुग्रहणीयं शीलं वृत्तं येषां ते एतच्च राज्ञामतिदुर्लभमित्याह ब्राह्मणानां पादशौचात्पादक्षालनोदकात् दूरादुच्छिष्टविष्णुत्रपादां भांसिसमुत्सृजेदि
ति स्मृतेः दूरे हि नैस्तद्विसृज्यते ततोपि दूरादेव विसृष्टं क्षिप्तम् तत्रापि स्थानुमयोग्यमित्यर्थः गर्ह्यकर्म यस्येत्यात्मानमुद्दिश्योक्तम् ॥ १३ ॥ आस्तां ताव
दनुग्रहः ब्रह्मशापोपि भगवत्प्रसादादेव जात इत्याह तस्य गर्ह्यकर्मण एव अतः अघस्य पापात्मनो गृहेष्वसक्तचित्तस्य मेघप्राप्तये परावराणामीश ए
व द्विजशापतया बभूव यत्र यस्मिन् शापे सति गृहेषु प्रसक्तो भयं धत्ते निर्विण्णो भवति यतो निर्वेदमूलः निर्वेदो वैराग्यं मूलं प्राप्तिकारणं यस्मिन् स्वस्य
वैराग्यप्राप्यत्वात् तस्य च भयमूलत्वात् तदर्थं द्विजशापं कारितवानित्यर्थः ॥ १४ ॥